

— Убийте ме! Нѣма да се подчиня! Моето лице не търпи петно.

— Позорна смъртъ предъ блѣскаво бждаще, мадамъ — подчерта Фонъ Дипломатовъ.

— Да умра, но да умра чиста — ето моето щастие.

— Чиста?... Хмъ! Цѣлъ свѣтъ ще те хули и ще те плюе, защото ти ще извършишъ безброй престѣпления.

— Никога!

— Лично азъ ще ги извърша, мадамъ и ще ги препиша на тебе.

— ? ! ? ! . . .

— Ето! . . . — той ѝ подава бѣлъ листъ. Подпиши тука!

— Престѣпникъ! . . .

— Напразно е упорството Ви мадамъ — обади се мосйо Мошеникъ.

— Не! . . .

— Моля, донесете ми бича — изсъска мосйо Капиталъ.

Бичътъ свирепо заплюще. Нѣжното тѣло на мадамъ Съвѣсть заструи топла кръвъ.

— Това е малко не етично. Но . . . прося извинение мадамъ, Прочее, нѣма ли вече да подпишете?

— Палачъ! . . .

— Твърде наивно. Ще повторимъ експеримента, мадамъ.

Последваха нови удари, нови увещания, нови откази. Мосйо Капиталъ последователно прилагаше всички най-модерни открития на съвременната цивилизация. Но все безрезултатно.